

5. Gezegend vanwege het geven

Introductie

In het vorige document over de motivatie van geven, hebben we al kunnen zien dat we mogen geven om terug te ontvangen. We zagen ook dat het niet de bedoeling is, dat dit de hoofdmotivatie is om te geven. Maar het is wel een motivatie, die ons vanuit de Bijbel aangereikt wordt. In dit document willen we gaan verkennen hoe we volgens de Bijbel terug gezegend kunnen worden, door ons geven. Laten we hierbij in ons achterhoofd vasthouden, dat dit niet het belangrijkste punt van geven is. Geven dient in de eerste plaats een daad van dankbaarheid en aanbidding te zijn naar God toe.

Test Mij hierin...

De bekende tekst uit Maleachi 3:10 is al eerder aangehaald in de vorige documenten:

Breng al de tienden naar het voorraadhuis, zodat er voedsel in Mijn huis is. Test Mij toch hierin, zegt de Heer van de legermachten, of Ik niet de vensters van de hemel voor u zal openen, en zegen over u zal uitgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn...

Dit is het enige vers in de Bijbel, waarin God zegt dat we Hem ergens in mogen beproeven of testen. Daarom mag dit onze aandacht trekken. God wilde dat de Israëlieten Hem zouden testen, om te zien of er zegen terug zou komen, als zij hun tienden gaven. Ze mochten het dus uitproberen: geven om terug te ontvangen. Ook mochten ze er vanuit gaan dat dit altijd het geval zou zijn. Het geven van de tienden, betekende rijkelijk terug ontvangen.

Dit laat zien dat het om een vaststaand economisch principe ging, dat in de hemel van kracht was. Het was een verbondsafpraak van God met zijn volk. Als zij hun tienden zouden geven, dan zou God hen zegenen. Als zij Gods wetten zouden gehoorzamen, dan zouden ze overvloed, gezondheid en zegen ontvangen. Op allerlei plekken in het Oude Testament kunnen we lezen dat het ook echt zo werkte. God beloonde gehoorzaamheid met rijkdom, eer en zegen.

Het is dan nog wel de vraag of we dit zomaar over kunnen zetten naar de situatie onder het nieuwe verbond. Gelden onder het nieuwe verbond dezelfde principes? Dat is nog niet zo gemakkelijk te zeggen. Het betrof immers een verbond, een afspraak, van God met de Israëlieten. Zo is er in Maleachi 3:10 sprake van het brengen van de tienden naar de Tempel. Dat gold voor de Israëlieten toen, maar niet voor ons hier en nu. Wij kunnen en hoeven geen tiende van onze opbrengst meer naar de Tempel in Jeruzalem te brengen. Die Tempel bestaat immers niet eens meer.

Ook zijn wij niet gebonden aan alle verbondsverplichtingen van het oude verbond. We kunnen Maleachi 3:10 dus ook niet zomaar overzetten naar onze situatie. Maar we kunnen wel kijken of er een algemener economisch principe in de hemel achter schuilgaat. Een algemeen principe als: iedereen die geeft, die zal terug ontvangen. Uit het Nieuwe Testament kunnen we opmaken van wel.

In Lukas 6:38 zegt Jezus dit namelijk letterlijk tegen zijn leerlingen:

Geef en aan u zal gegeven worden: een goede, vastgedrukte, geschudde, overlopende maat zal men u in de schoot geven, want met dezelfde maat waarmee u meet, zal er bij u ook gemeten worden.

Jezus verwoordt het als een algemeen principe, wat altijd geldig is: *Geef en je zult ontvangen*. Nu zou je nog kunnen denken dat dit vers spreekt over het terug ontvangen van andere mensen. Dat het meer een Wijsheidspreuk zou zijn, zo van: als je aan anderen geeft, dan zullen ze je ook terug geven... Maar uit de context van dit vers kunnen we opmaken, dat het hier gaat om het ontvangen van God. Een paar verzen eerder in Lukas 6:35 gaat het over hemels loon. Dit ontvang je van God en niet van mensen.

Verder heeft Lukas 6:37-38 een parallelvers in Mattheüs 7:2: *Want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden*. Uit Mattheüs 6:14-15 en 7:7-11 blijkt duidelijk dat het hier gaat om de maat en het oordeel waarmee God ons tegemoet treedt. Hij geeft ons terug, naar wat wij geven. Het gaat hier dus niet over andere mensen in de eerste plaats, maar om God Zelf.

We mogen er dus vanuit gaan dat er een hemels principe bestaat, dat God ons zegent, als wij geven. In Lukas 6:38 wordt het ook niet meer specifiek aan de tienden gekoppeld. Het gaat gewoon over het geven in algemene zin. Dus ook onze vrijwillige gaven, worden door God terug betaald en nog rijkelijk ook. We kunnen een goede, vastgedrukte, geschudde en overlopende maat verwachten, als wij van harte geven aan de Heer en aan anderen.

Ook Paulus schrijft dit in 2 Korinthe 9:6:

En dit zeg ik: Wie karig zaait, zal ook karig oogsten; en wie zegenrijk zaait, zal ook zegenrijk oogsten.

Dit betekent dat je gezegend wordt naar de mate waarin je geeft. En dan gaat het niet perse om de hoeveelheid bij God, maar meer om je hart. Eén euro kan voor jou een veel grotere gift zijn, dan 1000 euro voor iemand anders. Dat heeft Jezus zijn leerlingen geleerd bij de schatkist van de Tempel. Daar wees Hij op een arme weduwe, die haar twee laatste kleine muntjes in de schatkist wierp. Jezus onderwees zijn leerlingen dat zij veel meer gegeven had, dan alle anderen, die vanuit hun rijkdom gaven.

Hoe meer je met je hart geeft, des te meer zul je ook terug ontvangen. Paulus spreekt hier in termen van zaaien en oogsten. Het gaat dus om een investering. Je zaait je giften in Gods Koninkrijk en zult ze later weer oogsten. Ook vandaag de dag wordt er soms gesproken over 'het zaaien in bedieningen' en het terugontvangen van zegeningen. Dit heeft een Bijbelse grond. We mogen Bijbels bezien in dergelijke bewoordingen daarover spreken.

Terug ontvangen in dit leven

Nu komt wel de vraag op, of God ons dan in dit leven of pas in de eeuwigheid zal uitbetalen voor onze gaven. Als antwoord kunnen we stellen dat het beide is. Petrus heeft Jezus er ooit op gewezen dat zij alles achter hadden gelaten om Jezus te volgen. En toen zei Jezus het volgende tegen hem:

Voorwaar, ik zeg u: er is niemand die huis of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers verlaten heeft omwille van Mij en om het Evangelie, of hij ontvangt 100-voudig, nu in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen, en in de wereld die komt, het eeuwige leven. (Markus 10:29-30)

Dit is een vaststaand hemels principe: ieder die iets voor het Koninkrijk van God opgeeft, ontvangt dit 100-voudig terug in dit leven al. Er staat expliciet bij dat het over dit leven gaat en niet over het eeuwige leven. God is betrouwbaar en Hij betaalt zijn kinderen uit, ook in deze wereld al.

Verder zagen we dat Paulus schreef: ... *wie zegenrijk zaait, zal ook zegenrijk oogsten*. Dit schreef hij in 2 Korinthe 9:6. Uit de verzen die hierop volgen, kunnen we duidelijk opmaken dat Paulus een oogsttijd tijdens ons aardse leven voor ogen had:

... En God is bij machte elke vorm van genade overvloedig te maken in u, zodat u, wanneer u in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk ... Hij nu Die de zaaier zaad verschaft, moge ook brood tot voedsel schenken en uw zaaigoed doen toenemen en de vruchten van uw gerechtigheid vermeerderen. Zo zult u in alles rijk worden, in staat tot alle vrijgevigheid, die door middel van ons dankzegging aan God teweegbrengt. (2 Korinthe 9:8-11)

Het gaat in deze verzen om het nodige te bezitten, om brood als voedsel te ontvangen, om een toename van het zaaigoed en om rijk te worden in alles, zodat er nog meer gegeven kan worden. Dit gaat duidelijk om een concrete, materiële zegen in dit aardse leven. God zegent zijn kinderen voor het geven reeds in dit aardse leven. En verder ook in de toekomstige wereld met het eeuwige leven.

Toch moeten we hier ook bij zeggen, dat we dit niet altijd meteen zien doorbreken in onze aardse realiteit. Net als bij de discussies rond de gave van genezingen, hebben we hier ook te maken met de gebrokenheid van de wereld waarin bij leven. Soms is het heel lang zaaien, voordat je gaat oogsten. En voor sommigen zal het zelfs zo zijn, dat zij pas na dit leven gaan oogsten, van wat zij gezaaid hebben. Maar oogsten zullen we zeker! En we mogen weten, dat de eeuwige schatten de aardse schatten ver zullen overstijgen.

Soms ontvang je op een andere manier terug, dan je zelf ooit gedacht had of voor ogen had. Een voorbeeld hiervan is Cornelius. In Handelingen 10:1-5 staat het volgende over hem opgetekend:

En er was een man in Caesarea, van wie de naam Cornelius was, een hoofdman over honderd van de afdeling die de Italiaanse genoemd werd, een vroom man, die met heel zijn huis God vreesde, veel liefdegaven aan het volk gaf en voortdurend tot God bad. Hij zag in een visioen duidelijk, ongeveer op het negende uur van de dag, dat er een engel van God bij hem binnenkwam, die tegen hem zei: Cornelius! En hij hield de ogen op hem gericht en werd zeer bevreesd, en hij zei: wat is er, heer? En de engel zei tegen hem: Uw gebeden en uw liefdegaven zijn als gedachtenis opgestegen naar God. Stuur nu mannen naar Joppe en ontbied Simon, die ook Petrus genoemd wordt...

We lezen hier dat Cornelius' gebeden en liefdegaven (giften aan de armen) als een offer voor God opgestegen waren en dat Hij daarom Simon Petrus moest laten roepen. Cornelius ontving hier geen geld of materieel goed terug voor zijn giften, maar hij ontving iets veel belangrijkers: hij mocht als eerste heiden het Evangelie horen van Petrus. En als eerste heiden mocht hij het geloof omarmen en de gave van de Heilige Geest ontvangen. Zijn gebeden en gaven betekenden zijn eeuwige redding en een geestelijke doorbraak, waarbij het Evangelie ook naar de wereld van de heidenen kon oversteken. Zo kunnen onze giften ons soms ook geestelijke doorbraken geven.

Het principe is en blijft helder: als je met heel je hart geeft, zul je ook veel terug ontvangen. Of je het nu ontvangt in de vorm van geld of in de vorm van andere zegeningen, je zult terug ontvangen wat je geeft. Dit geldt voor zowel het leven in de huidige wereld, als het leven in de toekomstige wereld. We mogen daarvan uitgaan en God daaraan herinneren. In de volgende paragraaf willen we verder inzoomen op het geloof. Geloof is namelijk het middel, waardoor we alle zegeningen van God kunnen ontvangen. Dus ook de materiële zegeningen worden door geloof uit de Hand van God ontvangen.

Armoede onder gelovigen

In de vorige paragraaf stipten we al kort aan dat het soms lang zaaien is, voordat er geoogst kan worden. Ook onder gelovigen komt er armoede voor en dat kan een nijpend probleem zijn. Het is veel tekort door de bocht om te stellen dat gelovigen die in armoede leven, iets verkeerd zouden doen. Soms wordt er gesuggereerd dat armoedige gelovigen hun tienden niet gegeven zouden hebben, of niet genoeg geloof hebben, of andere financiële of geestelijke missers gemaakt moeten hebben. Dit is echter niet altijd waar.

Hoezeer de Bijbel ook laat zien dat God ons rijkelijk wil zegenen en voorspoedig wil maken, toch lezen we in de Bijbel ook van armoede onder gelovigen. Zo zegt Paulus, de bekende apostel van Jezus, in Filippenzen 4:11-13 dat hij zowel rijkdom als armoede gekend heeft:

Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer. En ik weet wat het is vernederd te worden, ik weet ook wat het is overvloed te hebben; in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd, zowel in verzadigd te zijn als in honger te lijden, zowel in overvloed te hebben als in gebrek te lijden. Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft.

Kunnen we hieruit concluderen dat Paulus iets verkeerd heeft gedaan, toen hij in armoede verkeerde? Nee, hij schrijft daar helemaal niets over. Hij beschrijft simpelweg dat hij verschillende periodes heeft gekend, sommige van voorspoed, andere van armoede. Kennelijk kan dit gewoon bij het leven van een gelovige horen. Paulus schrijft er in vers 11 zelfs bij dat hij geleerd heeft om tevreden te zijn onder alle omstandigheden en in vers 13 dat Christus hem de kracht gaf om het vol te houden. Dit is een belangrijke les voor de gelovige: of het nu voor de wind gaat of niet, we kunnen tevreden en vol vertrouwen zijn, want Jezus is erbij.

Verder heeft Paulus geschreven in 1 Korinthe 1:26-28: *Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken ... En het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen, opdat geen vlees voor Hem zou roemen.* Nu zijn mensen met geld haast per definitie machtig en aanzienlijk in deze wereld. Paulus lijkt hier te suggereren dat de gelovigen gewoonlijk niet tot de rijken der aarde behoorden. Zij waren over het algemeen onaanzienlijk, veracht, zwak en vervolgd.

Jezus heeft ook gezegd dat het voor een rijke moeilijk is om in het Koninkrijk der hemelen binnen te gaan.¹ Hij heeft zelfs gevraagd van zijn volgelingen om alles wat zij hadden te verkopen en het geld aan de armen te geven.² Dan pas konden zij Hem volgen. Ook Timotheüs waarschuwt tegen het najagen van rijkdom. Hij geeft als advies dat we tevreden moeten zijn met voedsel en kleding en niet meer moeten willen hebben, anders vallen we in allerlei zonden. Dit is in lijn met wat Jezus hierover onderwees.³

Verder lezen we over een collecte, die gehouden moest worden voor de gemeente in Jeruzalem.⁴ Dit had er mee te maken dat de gemeente in Jeruzalem tot armoede vervallen was. We zien dus dat de belangrijkste gemeente in die dagen armoede kende. Dit was de gemeente waar de twaalf apostelen actief waren. Je kunt je moeilijk voorstellen dat dit door hun eigen schuld zo gekomen was, dat zij iets verkeerd gedaan hadden, waardoor de armoede hen overviel. Ook lezen we over de armoede van de gemeentes in Macedonië, die bijzonder genoeg juist leidde tot enorme vrijgevigheid.

Dit alles leert ons dat armoede er gewoon bij kan horen, ook in het leven van gelovigen. Dat is niet perse iets slechts, het kan ook heel goede vruchten afwerpen. Het kan ons tevredenheid leren.

Ontvangen door geloof

In de Bijbel zijn veel beloftes gedaan en zegeningen gegeven. Dit betekent echter nog niet dat deze ook automatisch in vervulling gaan. God waakt weliswaar over zijn beloftes en woorden om die te doen. Aan de gevende kant zit het probleem niet. Maar aan de ontvangende kant zitten we heel regelmatig nog met een probleem. Ontvangen doe je namelijk door geloof. Alle beloftes die persoonlijk op ons van toepassing zijn, kunnen we in geloof ontvangen. Zonder geloof gaat het niet.

Dit geldt allereerst voor onze eeuwige redding. God heeft zijn Zoon Jezus gegeven aan het kruis voor onze redding. Daarmee heeft Hij voldoende betaald voor de hele wereld, voor ons allemaal. Hij belooft dat er redding is voor ons en dat we eeuwig leven mogen ontvangen. Maar we kunnen dit alleen ontvangen als we geloven in Jezus. Als we ons vertrouwen op Hem gaan stellen en geloven dat we gered zijn door zijn bloed. Door het geloof ontvangen we eeuwig leven.

Maar dit geldt ook voor alle andere zegeningen. God belooft ons in zijn Woord genezing, innerlijke heling, bevrijding, bescherming, materiële zegen, etc. Maar al deze dingen kunnen we alleen door geloof ontvangen uit de hand van God. Natuurlijk is God bij machte om deze dingen zomaar aan ons te geven. En dat doet Hij soms ook, zeker als het op mensen aankomt, die Hem nog niet kennen. Maar hoe meer we Hem leren kennen, hoe meer Hij geloof van ons zal vragen, om te kunnen ontvangen. Geloof is nu eenmaal het hemelse principe om vanuit de hemel te kunnen ontvangen.

In Hebrëeën 11:6 staat het volgende geschreven:

Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken.

Hier hebben we het: geloof geeft ons deel aan God en zijn zegeningen. Er wordt niet alleen een basaal geloof gevraagd in het bestaan van God. Satan en de demonen weten immers ook dat God bestaat en zij zijn bang voor Hem.⁶ Nee, er wordt ook van ons gevraagd dat wij geloven dat Hij beloont wie Hem zoeken. Om God te vinden, zullen we dus het vertrouwen moeten koesteren dat God degenen die zoeken beloont. Als we hier geloof voor hebben, dan zullen we ontvangen. Dan zullen we God vinden en dan zal God daar blij van worden. Geloof opent de deuren in de hemel.

In de rest van hoofdstuk 11 van de Hebrëeënbrief kunnen we uitgebreid lezen wat het geloof allemaal teweeg heeft gebracht in de levens van bekende personen uit het Oude Testament. Dit principe geldt dus niet alleen onder het nieuwe verbond, maar ook al onder het oude verbond. Het is een eeuwig en hemels principe, dat we alleen door geloof of vertrouwen kunnen ontvangen.

In Jakobus 1:6-7 staat het als volgt beschreven:

Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Heer.

Jakobus zegt hier heel duidelijk dat we alleen door een vast geloof dingen van de Heer kunnen ontvangen. Als we twijfelen of God het ons wel wil geven, dan moeten we niet denken dat we ook maar iets zullen ontvangen van de Heer. Dit is namelijk een hemels principe. We kunnen alleen ontvangen door geloof. Zonder geloof kunnen we niets ontvangen uit de hemel.

Jezus zegt het zelf ook in Markus 11:24:

Daarom zeg Ik u: alles wat u biddend begeert, geloof dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen.

Het geloof is zo krachtig, dat we er zeker van kunnen zijn dat we ontvangen, als we er geloof voor hebben. En dit geldt in het bijzonder van de beloftes die God in zijn Woord gedaan heeft. Als we met geloof bidden om de vervulling van de beloftes uit de Bijbel, dan mogen we zeker weten dat we zullen ontvangen. Dan weten we namelijk dat we bidden naar Gods wil. Maar geloof is wel altijd de voorwaarde om te kunnen ontvangen.

God belooft ons terug te zegenen, als wij gaven geven. Dus als wij geven, dan liggen er hemelse zegeningen voor ons klaar. Daar kunnen we zeker van zijn. Aan de Gods kant, de gevende kant, ligt het niet. Maar om deze zegeningen ook daadwerkelijk te kunnen ontvangen in ons leven, wordt geloof van ons gevraagd. In dit geval geloof dat God ons daadwerkelijk terug wil betalen voor wat we geven. Dat Hij ons ook materieel wil zegenen.

Het gaat uiteindelijk om onze vertrouwensband met God. We hoeven God niet te overtuigen om te geven, door teksten te blijven proclameren en God er de hele te tijd om te blijven vragen. Zelfs daar kan ongelooft uit spreken. Alsof God zijn beloftes niet zou willen vervullen, tenzij we Hem pushen om dat te doen. Nee, we mogen God erom vragen in kinderlijk geloof, vertrouwend dat God nog veel liever wil geven, dan wij willen ontvangen. Het gaat om de intentie en de hartgesteldheid waarmee je Gods beloftes ontvangt en God om vervulling daarvan bidt. Vertrouw je God op zijn woorden?

En als je nu geloof tekort komt? Wel, daar geeft de Bijbel ook een antwoord op. Geloof is namelijk een gave van God. Dat blijkt uit verschillende Bijbelteksten.⁷ Gods Geest geeft ons geloof. Geloof is dan ook één van de Geestesgaven die genoemd worden in 1 Korinthe 12:9. Als we dus geloof tekort komen, dan mogen we God daarom vragen. Hij kan ons meer geloof geven. Natuurlijk is daar ook weer een basaal geloof voor nodig, dat God geloof zal geven. Het is als met de man die tegen Jezus zei: *'Ik geloof, Heer! Kom mijn ongelooft te hulp.*⁸ De Heilige Geest wil ons ondersteunen in ons geloof.

Uiteindelijk gaan we God meer en meer vertrouwen als we ook daadwerkelijk met Hem gaan wandelen. Hoe meer we zien van zijn zegen, des te meer zullen we er ook op vertrouwen dat Hij ons in de toekomst zal zegenen. En God wil niets liever dan dat laten zien aan ons, zodat ons vertrouwen in Hem opgebouwd wordt. Laten we gaan wandelen met de Heer, zodat onze liefdesband en vertrouwensband met de Heer sterker groeit. Dan zullen we daarin steeds overvloediger gezegend worden!

Laten we onze gaven geven in het vaste geloof dat God daardoor geëerd wordt, dat anderen ermee geholpen zullen worden en dat wij er rijkelijk voor terug gezegend zullen worden. Dan zullen onze gaven een grote impact hebben, omdat ze vanuit onze vertrouwensband met God gegeven zijn. Dit is geen trucje, wat je jezelf even kunt aanleren, dit gaat over een levende relatie met de Heer. Deze relatie bouwen we door de tijd heen op, door veel met de Heer om te gaan. Ik moedig u aan om voor alles daarin te investeren!

Geestelijke strijd in geven en ontvangen

Geven of niet geven kan ook een grote impact hebben op onze geestelijke strijd. In de vorige paragraaf hebben we het vooral gehad over onze relatie met God Zelf. Daarin staat het geloof centraal. Door geloof kunnen we Gods beloftes en zegeningen ontvangen. Maar er zit nog een andere kant aan het verhaal. We hebben namelijk ook nog met een tegenstander te maken, de duivel. Hij is de aanklager in de hemel, die probeert om ons zegeningen afhandig te maken. Als wij geen gaven geven, dan kan de duivel dat gebruiken als argument om ons zegeningen te ontroven of om vloeken in ons leven in stand te houden. We geven hem dan rechten in de hemel om op te staan.

Als het op de duivel aankomt, hebben we met heel andere principes te maken, dan geloof alleen. We bevinden ons dan op het gebied van de hemelse rechtbanken. We dienen dan te spreken in termen van rechten, wetten, woorden, argumenten, proclamaties, oordelen, etc. Gelukkig mogen we weten dat ook in de hemelse rechtbanken het bloed van Jezus een doorslaggevende stem heeft. Jezus heeft betaald voor al onze zonden en tekorten. Maar dat bloed moet dan wel opgeroepen worden als getuige in onze hemelse rechtszaak. Het moet als het ware concreet worden toegepast op onze situatie, keer op keer. Dit om de rechten van de duivel weg te nemen.

De duivel zal het keer op keer blijven proberen, om onze zegeningen te stelen. En daarom blijft er een geestelijke strijd woeden, zolang we hier op aarde rondlopen. Soms kun je merken dat er geestelijke strijd zit op een gebied van je leven. Dit kan ook op het gebied van materiële zegen zijn. Je merkt bijvoorbeeld dat er voortdurend, op onverklaarbare wijze, dingen stuk gaan. Of er komen ineens van alle kanten tegelijk rekeningen binnen, die je niet meer had zien aankomen. Of het lukt je maar niet om inkomsten te genereren en je bankrekening blijft maar leeglopen.

De voorgenoemde dingen kunnen natuurlijk allerlei oorzaken hebben, maar als er veel verschillende dingen op elkaar volgen, die niet direct met elkaar te maken hebben, dan kan er geestelijke strijd op zitten. Of als de financiële kant in jouw leven een blijvend probleem is, dat door de jaren heen altijd maar blijft zeuren, dan is er ook meer aan de hand. God heeft immers beloofd om ons te zegenen, ook op het financiële vlak. In dat geval is het goed om hierover in gebed te gaan.

We kunnen in dat geval ook bidden of God onze zaak wil openen in de hemelse rechtbanken. Er kunnen namelijk vloeken actief zijn over onze financiën. Of de duivel heeft bepaalde rechten verkregen in de hemel, door onze schuld of door de schuld van onze voorouders. Dan moeten deze vloeken en rechten verbroken worden. Als we de zaak aanhangig willen maken in de hemel, dan is het belangrijk om daarover te bidden met mensen die daar ervaring in hebben.

Mocht je geen mensen kennen die daar ervaring in hebben, bid dan om de leiding van de Geest en wees moedig en vastberaden. Ga in gebed, in het geloof dat God je daarin zal leiden. Vraag God om openbaring over de vloeken en aanklachten die in de hemelse rechtbanken openstaan tegen jou. Vraag God om te openbaren welke rechten de duivel tegen jou heeft en gebruikt. En maak deze zaken aanhangig voor de Rechterstoel van God.

Vraag God openbaring over de rechtsgrond die de duivel heeft. En als er dan zonden naar boven komen, die jij of je voorouders hebben begaan, belijd die dan voor Gods Rechterstoel. Neem daar de verantwoordelijkheid voor en belijd ze. En roep vervolgens het bloed van Jezus daarover aan. Spreek uit dat we vrijspraak hebben ontvangen, door het offer van Jezus, ook voor deze dingen. Vervolgens kunnen we God vragen om een gerechtelijke uitspraak van vrijspraak over de zaak, die we aanhangig hadden gemaakt. We bidden en spreken uit dat alle vloeken en gevolgen van de benoemde zonden worden tenietgedaan en worden uitgewist.

Nu hebben we de juiste rechtsgrond verkregen om de beloftes van God over onze financiële situatie uit te spreken en te proclameren. En de duivel daarvan weg te sturen in Jezus' Naam. Mocht hij niet direct weggaan en de problemen blijven, blijf dan strijden. Blijf bidden om verdere openbaring; of God wil laten zien of er nog andere rechten zijn van de boze. En blijf de boze in de autoriteit van Jezus wegsturen uit jouw leven. Uiteindelijk zal hij moeten gaan, want Jezus' bloed overwint alles!

We zien: als het op God en zijn beloftes aankomt, mogen we een stil en rustig vertrouwen hebben. Maar als het op satan en de geestelijke strijd aankomt, mogen we ook strijden, volhouden en de beloftes van God als een wapen gebruiken. Bid de Heer om duidelijkheid wanneer je de ene houding en wanneer je de andere houding nodig hebt.

Rentmeesterschap

Als we het hebben over geven en terug ontvangen, dan is het ook goed om de vraag te stellen met welk doel we terug ontvangen. Bijbels gezien zijn hier meerdere antwoorden op te geven. We ontvangen terug, zodat we zelf genoeg hebben om van te leven.³ Maar we ontvangen meer dan dat, we ontvangen ook om er rijkelijk van te genieten.⁹ Verder ontvangen we om nog meer uit te kunnen delen.¹⁰ Op dit laatste doel willen we in deze paragraaf nog verder inzoomen.

We ontvangen niet alleen terug voor onszelf, maar ook om nog meer uit te kunnen delen aan anderen. Zo staat het volgende geschreven in 2 Korinthe 9 in de verzen 6 en 11:

En dit zeg ik: Wie karig zaait, zal ook karig oogsten; en wie zegenrijk zaait, zal ook zegenrijk oogsten ... Zo zult u in alles rijk worden, tot alle vrijgevigheid in staat, die door middel van ons dankzegging aan God teweegbrengt.

Als wij dus ruimhartig geven, dan zullen we ook veel terugontvangen van de Heer, om tot nog meer vrijgevigheid in staat te kunnen zijn. Dit is dus een opwaartse spiraal: meer geven, betekent meer ontvangen en meer ontvangen betekent meer geven... God acht het ons dan waard om meer bezit van het Koninkrijk in beheer te hebben, omdat Hij ziet dat wij daar op een goede manier mee omgaan. Hij weet dat als Hij meer aan ons geeft, dat wij dat ook weer zullen zaaien in het Koninkrijk, daarom vertrouwt Hij ons ook meer toe.

Het gaat hier om rentmeesterschap. God geeft ons bezittingen, niet alleen of in de eerste plaats voor onszelf, maar vooral ook om het in beheer te hebben en te investeren in het Koninkrijk der hemelen. Hij verwacht dat wij als goede rentmeesters met het ons toevertrouwde om zullen gaan. Dus als de inkomsten vermeederen, beschouw dat dan niet alleen als jouw inkomsten, maar vooral ook als inkomsten voor het Koninkrijk van de Heer.

Soms komen we een valse bescheidenheid bij mensen tegen. We kunnen dingen zeggen als: 'Ach, als de Heer maar genoeg geeft om ervan te leven, dan is het genoeg voor mij'. Dat lijkt heel nobel en bescheiden, maar is eigenlijk heel egoïstisch, als we er wat beter naar kijken. We zien de inkomsten dan alleen maar als zijnde voor onszelf. Als wij er maar van kunnen leven, dan maakt de rest niet meer uit. Maar de mensen in onze omgeving dan? Willen we hen niet helpen om te kunnen leven?

Laten we geen bescheidenheid oefenen op het vlak van inkomsten voor het Koninkrijk. Laten we ernaar streven om tot alle vrijgevigheid in staat te zijn. We mogen ervoor bidden en ons ervoor inzetten om inkomsten te genereren en deze dan ook op een goede en verantwoordelijke wijze in te zetten voor Gods Koninkrijk. Net als dat we gaven, energie en tijd ontvangen om deze in te zetten in Gods Koninkrijk, zo mogen we ook geld en bezittingen ontvangen om in te zetten voor Gods Koninkrijk.

En laten we hier eerlijk over zijn: rijkdom vergroot wel de mogelijkheden van een mens, maar het levert ook een hoop extra zorgen op. Hoe meer je in bezit hebt, hoe meer er ook gestolen, beschadigd en verloren kan raken. En hoe meer je in bezit hebt, hoe groter de verantwoordelijkheid die op je schouders rust. Het kan verdraaid lastig zijn om te besluiten hoe je jouw geld en bezittingen op een goede wijze kunt besteden en inzetten voor God, anderen en jezelf.

Dit betekent dat uitspraken als: 'Ach, als ik maar genoeg heb om van te leven', ook een ontduiking van verantwoordelijkheid kan zijn. Het kan heel goed voelen om precies genoeg te hebben, want dan hoef je verder over niets na te denken. Het kan dus de makkelijkste weg zijn, die niet altijd de beste is. Het is aan God hoeveel Hij u wil toe vertrouwen. De één zal Hij geld toevertrouwen en een ander misschien heel andere gaven, maar zeg niet te snel 'nee' daartegen. Neem de verantwoordelijkheden op je, die de Heer naar je toe laat komen.

Wij zijn rentmeesters van de gaven die God ons toevertrouwd. Dit kunnen allerlei verschillende soorten gaven zijn. Zij zijn ons in tijdelijk beheer gegeven en wij mogen deze gaven vermeerderen. Als we geld ontvangen voor het Koninkrijk, mogen we dat in Gods Koninkrijk investeren, zodat we nog meer ontvangen. Als we bepaalde geestelijke gaven hebben ontvangen, dan mogen we deze in de gemeente en in onze omgeving inzetten en mogen we ernaar streven om te groeien in deze gaven. Zo werken we als rentmeesters aan het ons toevertrouwde.

In 1 Petrus 4:10 staat het als volgt beschreven:

Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede rentmeesters van de veelsoortige genade van God.

We hebben al gesteld dat als wij goed investeren met de gegeven gaven, dat we dan meer waard geacht worden en meer zullen ontvangen. Jezus heeft daar een hele gelijkenis over verteld, namelijk de gelijkenis van de talenten. Eén talent was in die dagen ruim 30 kilo aan zilver. Het betrof dus een waarde-eenheid. Jezus vertelde dat er een heer was die naar het buitenland vertrok. Hij gaf zijn talenten in beheer bij zijn knechten. De goede knechten verdienden daar meer talenten mee, maar een slechte knecht begroef het zilver en deed er helemaal niets mee.

Toen de heer afrekening kwam houden met zijn knechten, beloonde hij degenen die handel hadden gedreven met de talenten. Maar het talent van de slechte knecht nam hij af en hij gaf het talent aan degene, die de meeste talenten had. En Jezus zei toen het volgende bij deze gelijkenis:

Want ieder die heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem die niet heeft, van hem zal afgenomen worden ook wat hij heeft. (Mattheüs 25:29)

In eerste instantie zou je misschien denken: dat is oneerlijk; waarom zou de knecht met de meeste talenten er nog eentje bij krijgen? En waarom zouden degenen die al hebben, nog meer krijgen en degenen die niet hebben, ook verliezen wat ze nog hebben? Dat klinkt heel oneerlijk. Maar Jezus leerde ons hier een belangrijke les: God kijkt niet naar wat we hebben, maar naar wat we waard zijn om in beheer te hebben. Hij kijkt naar hoe wij omgaan met wat we bezitten. En als Hij ziet dat we goed omgaan met wat we bezitten, dan zal Hij ons meer waard achten.

Wees dus trouw in het kleine, dan zal God u ook het grote toevertrouwen!¹¹ Laten we goede rentmeesters zijn en alles wat we ontvangen in dienst van Gods Koninkrijk inzetten. Dit betekent niet dat we nooit mogen genieten van onze rijkdom. We hebben hierboven al gezegd, dat de Bijbel ons leert dat we ook ontvangen om rijkelijk te genieten. Maar laten we Gods Koninkrijk zoeken boven alles en daar in de eerste plaats in investeren! Volg daarbij vooral de ingevingen van de Heilige Geest.

Bijbelverzen:

1. Moeilijk gaat een rijke in het Koninkrijk in:	Mattheüs 19:23-24
2. Verkoop alles wat je hebt en volg Mij:	Mattheüs 19:21, Lukas 12:33
3. Waarschuwing tegen najagen rijkdom:	Mattheüs 6:19-21, 1 Timotheüs 6:8-10
4. Collecte voor Jeruzalem:	Romeinen 15:26 (1 Kor. 16, 2 Kor. 8-9, Gal. 2)
5. Armoede in Macedonië:	2 Korinthe 8:1-2
6. Demonen geloven ook dat God bestaat:	Jakobus 2:19
7. Geloof is een gave van God:	Johannes 6:64-65, Romeinen 15:13, Efeze 2:8,
1 Korinthe 12:9
8. Ontvangen om te leven:	2 Korinthe 9:10
9. Ontvangen om rijkelijk te genieten:	1 Timotheüs 6:17, Mattheüs 7:11, Johannes 10:10,

10. Ontvangen om meer uit te delen:
11. Trouw in het kleine:

2 Korinthe 9:11
2 Korinthe 9:8,11
Mattheüs 25:21